

La rebel·lió als mitjans

El CCCB acull la quarta edició del festival de comunicació subversiva "The Influencers"

David Himelfarb
El Raval

“ ” Artistes, col·lectius i documentals s'uneixen per obrir debats socials compromesos sobre assumptes que, aparentment, ja estan tancats

Organitzacions contra la indecència dels animals nus, pintures fetes en sèrie venudes com a obres úniques, botifarres elaborades amb sang humana, pel·lícules creades amb videojocs i arquitectes que utilitzen andamis com a extensions d'habitatges... Aquests són només algunes de les propostes disruptives i trencadores que s'han pogut veure aquests dies al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), de la mà de "The Influencers", un dels festivals amb més ressò en l'escena de la comunicació alternativa.

L'event, que s'autodefineix com un "festival d'art, guerrilla de la comunicació i entreteniment radical", compta aquest any entre els seus convidats amb alguns dels més famosos provocadors de l'escena comunicativa de masses, el padrí de la falsificació mediàtica, Alan Abel, autor, entre d'altres, de la publicació del seu propi obituari al diari *New York Times* o de la presentació de la candidatura d'una anciana jueva a la presidència dels Estats Units.

Aquests artistes utilitzen d'una manera paradoxal els mitjans de comunicació i els criteris morals de la societat. Així, s'hi introdueixen per revertir el paper dels mitjans com a únics i omnipotents comunicadors de la realitat i convertir-los en una víctima més de la teranyina de tecnologia i les "veritats" que ells mateixos plantegen. Ja el nom (fictici) del coordinador de l'esdeveniment, i la seva negativa a mostrar la cara en fotografies, transmet aquesta idea de personatge irreal dins del món dels *mass media*. És la creació d'una personalitat "falsa" que lluita per introduir-se al

sistema i combatre'l des de dins. I és que, com ell mateix diu: "No ens interessa la tecnologia, sinó les seves possibilitats, les funcions i la influència que el seu ús té en la ment i la política humana". I afegeix: "The Influencers tracta de crear virus que s'introdueixen a la ment humana i que creen en ella una nova màquina simbòlica. Notícies falses i subversions diverses es colen en la ment de qui les veu i les sent, i creen noves comunitats comunicatives a partir de les esclat-

ses provocades en l'entorn humà, esclatxes que deixen entreveure nous mons i possibilitats. Mons que, tot i ser ficticis i quedar desmentits, deixen en l'espectador la creença en la l'existència de noves expectatives".

Un exemple de la utilització de les tecnologies com a eina per interferir deliberadament el dona el col·lectiu Alterazioni Video, d'Itàlia, que va pre-

parava una recopilació de fons amb l'objectiu de donar assessorament legal als detinguts durant les protestes. Així dona una idea del que aquest col·lectiu ha estat fent durant aquest temps, passejant les seves exposicions per trobades com la Biennal de Venècia i portant-la a galeries fins i tot de Shangai.

Sempre en el camí de la innovació, i aquest cop sense un objectiu crític concret, la xerrada que obria el festival va anar a càrrec de Brody Condon, un dels pioners de l'art del Machinima i la manipulació de videojocs. Condon ha transformat el seu *freakism* inicial en una forma d'introducció a una realitat paral·lela.

Un dels artistes que millor acollida va tenir va ser Santiago Cirujeda

(Sevilla, 1971), arquitecte *alegal* —de fet, il·legal en termes jurídics—, que busca els buits en la legislació per trobar solucions d'emergència als problemes ciutadans. Detractor del bell en pro de l'urgent, Cirujeda porta ja onze anys aplicant les seves "Receptes urbanes" (www.recetasurbanas.net) als problemes quotidians dels veïns.

Un dels seus projectes més destacats és la promoció, com a solució al problema de la falta d'habitatge, de la construcció, completament autònoma, d'una casa al terrat d'un edifici. Set minuts de vídeo i un manual amb mitja dotzena de passes proposen una solució innovadora a partir de 24.000 euros, una xifra que ni tan sols s'apropa als preus actuals dels

Fotografies: Andrea Gassió

controvertits minipisos barcelonins. Tan fàcil com "muntar el regal d'un Ou Kinder" en les seves pròpies parelles. En una conferència molt distesa, Cirujeda, totalment desacomplexat, va demostrar el seu compromís social, mirant, sempre des de la seva òptica arquitectònica, d'ajudar tot aquell que realment ho necessiti.

També hi van deixar el seu gra de sorra els austriacs Monochrom, capaços de crear un artista inexistent per ocupar el pavelló assignat al seu país durant la Biennal de São Paulo. O el geògraf experimental Trevor Paglen, que va oferir el seu treball sobre trames conspiratòries i trames militars secretes.

Artistes, col·lectius, vídeos i documentals... tots units per transmetre un missatge i posar en marxa els virus per obrir debats suposadament tancats. El canal subordinat al missatge. Com diu el coordinador del festival, "el missatge és el missatge, el mitjà no és més que una tàctica".

“ ”

"No ens interessa la tecnologia, sinó les possibilitats, les funcions i la influència del seu ús en la ment i la política humana", assegura el coordinador dels actes